

LIBRIS

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Legende despre Ștefan cel Mare / antolog., studiu introductiv, note și bibliografie de Mihai Alexandru Canciovici. - București : Rosetti International, 2016
Conține bibliografie
ISBN 978-606-8794-08-2

I. Canciovici, Mihai Alexandru (antolog. ; pref. ; note)

398.2(498)
821.135.1-91-34

Ilustrații: Claudia Frînculescu

Tehnoredactare: Carmen Dumitrescu

© Grup editorial ROSETTI

București, Str. Ion Brezoianu nr. 9, ap. 6, sector 5

cod poștal: 050022

tel.: +04 021 314 77 81; 0726 178 175; 0724 305 413

fax: 031 814 81 83

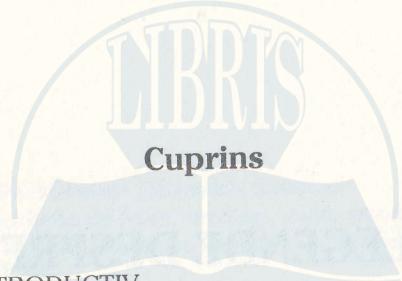
e-mail: distributie@editurarosetti.ro

www.editurarosetti.ro

LEGENDE DESPRE ȘTEFAN CEL MARE

Antologie de legende populare românești
cu un studiu introductiv, note și bibliografie de
Mihai Alexandru CANCIOVICI

STUDIU INTRODUCTIV.....	7
NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI.....	27
ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÂNT	33
ȘTEFAN-VODĂ ESTE DE AICI, DIN BORZEȘTI	40
DIN COPILĂRIA LUI ȘTEFAN CEL MARE	42
STEJARUL DIN BORZEȘTI	45
CINE A FOST ȘTEFAN CEL MARE?.....	53
CASA DOAMNEI.....	54
CATELINA.....	56
ȘTEFAN CEL MARE ȘI MAMA LUI PETRU RAREŞ.....	59
CU CE-I BUNĂ MĂMĂLIGA?	60
ȘTEFAN CEL MARE ȘI HATMANUL.....	64
APRODUL PURICE	68
MOVILA LUI BURCEL.....	69
AVRAM HUIBAN.....	70
IPOTĂ	72

BÂRSAN	73
BRAN VOINICUL.....	76
GHEORGHIȚĂ	78
MARIA SUTAŞULUI.....	80
RĂZĂȘII DE LA ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÂNT	82
DANIIL SAHASTRUL.....	85
MĂNĂSTIREA PUTNEI.....	90
MĂNĂSTIREA PUTNA.....	92
CETATEA NEAMȚULUI	94
CETĂȚUIA ȘI VALEA LUI ȘTEFAN-VODĂ CEL MARE	96
MASA LUI ȘTEFAN-VODĂ	98
FÂNTÂNĂ DOAMNEI	101
CURTEA DOMNEASCĂ DIN COTNARI	104
ȘTEFAN-VODĂ ȘI TURCII	108
BĂTĂLIA DIN MUNȚII VRANCEI.....	123
ȘTEFAN CEL MARE ȘI BABA TUDORA	127
LEGENDA BABEI VRÂNCIOIAIA	130
LEGENDA DESPRE ȘTEFAN CEL MARE	133
ȘTEFAN-VODĂ ȘI UNGURII	143
DUCEȚI-VĂ SPRE PIEIREA VOASTRĂ, CĂ NU VEȚI MAI VENI.....	155
DUMBRAVA ROȘIE	162
ȘTEFAN CEL MARE ȘI DUMBRAVA ROȘIE	165

BĂTĂLIA DE LA BAIA.....	166
BĂTĂLIA DE LA RĂZBOIENI – VALEA ALBĂ.....	168
RĂZBOIUL DE LA PODUL-ÎNALT.....	170
LUPTA DIN PREAJMA ȚĂPULUI.....	174
BĂTĂLIA CU TĂTARII DE PE VALEA BERHECIULUI	176
DEALUL LEAHULUI.....	178
BĂTĂLIA DE LA „GROPI”	182
SABIA LUI ȘTEFAN-VODĂ.....	184
CLOPOTUL LUI VODĂ-ȘTEFAN	186
PROROCIILE LUI ȘTEFAN-VODĂ CEL MARE ȘI SFÂNT	187
BIBLIOGRAFIE	189

STUDIU INTRODUCTIV

Ştefan cel Mare, eroul legendar al acestui volum, una dintre cele mai populare personalităţi istorice şi mitice, a dominat veacuri de-a rândul imaginaţia românilor. El a rezonat în conştiinţa populară prin felul în care a înțeles să se apropie de popor, de nevoile răzeşimii şi să conducă destinele ţării sale spre prosperitate, belşug şi neatârnare. S-a bucurat de aprecierile efective ale colectivităţii, datorită modului în care s-a suprapus, la un moment dat, peste idealul de erou conducător. Văzut de popor, Ștefan cel Mare păstrează datele înregistrate de istorie, dar se realizează acea figură de dimensiuni impresionante, care s-a transmis din generaţie în generaţie prin legendă.

Vom decupa câteva aspecte tematice ce se dezvoltă în dramaturgia acestor naraţiuni, urmărind, de fiecare dată, cum acţionează aceşti factori subiecivi din imaginarul colectiv în realizarea unei figuri mitologice din istoria românilor.

Marele cronicar Grigore Ureche, în „Letopiseţul Ţării Moldovei”, creionează concis şi clar, în câteva linii, portretul fizic şi moral al eroului moldovean, pornind de la datele transmise din documentele istorice: „Fost-au acest Ștefan Vodă om nu mare de statu, mâniros şi de grab a vârsa sânge nevinovat, de multe ori la ospete, omora fără judecăt. Amintrelea era om întreg la fire, neleneş şi lucrul

ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÂNT

Ștefan cel Mare și Sfânt, zice că nu era mare la statură, ci un om măruntel, da-i vorbă că era mare-n cap; mare la minte și la chibzuială; era mare în sfat și în fapte, cum n-a mai fost altul ca el și... poate n-a mai fi vodată¹.

Deși era mic la stat, dar era iute amarnic, încât se bătea cu 30 de oameni deodată, fără să se teamă c-a fi bătut². Uneia spun că era de șapte palme-n frunte³.

Când l-a făcut mă-sa, urșatorile l-au ursât: că ar să fie mare și vestit în toată lumea, și multe fapte bune ar să facă și pe mulți dușmani i-a prăpădi – după cum a și fost – și i-au pus numele Ștefan.

De mic era frumos și creștea iute, ca din apă. Încă de băiețel era ghiznovat⁴ și unde găsea băieți voinici, se juca cu dânsii de-a buzduganul.

La 15 ani împliniță a ucis un urs, fără să aibă ceva în mâna.

Când rătacea prin păduri, că el umbla de-a vânătului, zice că un înger i se arăta și-l scotea la drum. Acela era

¹ După cele ce-a auzit Ioan Bârna din comuna Vaca (Transilvania) de la un bătrân de 80 de ani care a fost în România în tinerețile lui (nota autorului culegerii).

² După cele ce a auzit Constantin Baltă de la un bătrân din Buhalnița (nota autorului culegerii).

³ După cele ce a auzit N. Trofin de la Vasile Morariu din Glodeni (nota autorului culegerii).

⁴ ghiznovat = ciudat, posnaș, glumeț, vezi *chisnovat*

îngerul lui, care ținea la Ștefan și nici ca cum nu se dezipea de dânsul.

Odată, când s-a fost rătăcit prin păduri, a dat peste o căsuță unde erau doi îngeri prefăcuți în moșnegi și aiști doi moșnegi l-au dăscălit cum să trăiască în lume, cum să se poarte înțelepțește și să facă fapte mari pentru cinstea neamului și a țării. Ș-aici a stat Ștefan în credința și frica lui Dumnezeu, mai mulți ani de-a rândul, până ce-ntr-o vreme ducându-se el prin pădure, numai ce vede o pasare măiastră, care nu era decât un înger prefăcut, și pasarea a prins a grăi lui Ștefan, ca să se întoarcă în țară. Ștefan se duce la moșnegi, le spune ce i-a zis pasarea și bătrâni îl blagoslovesc dându-i drumul¹.

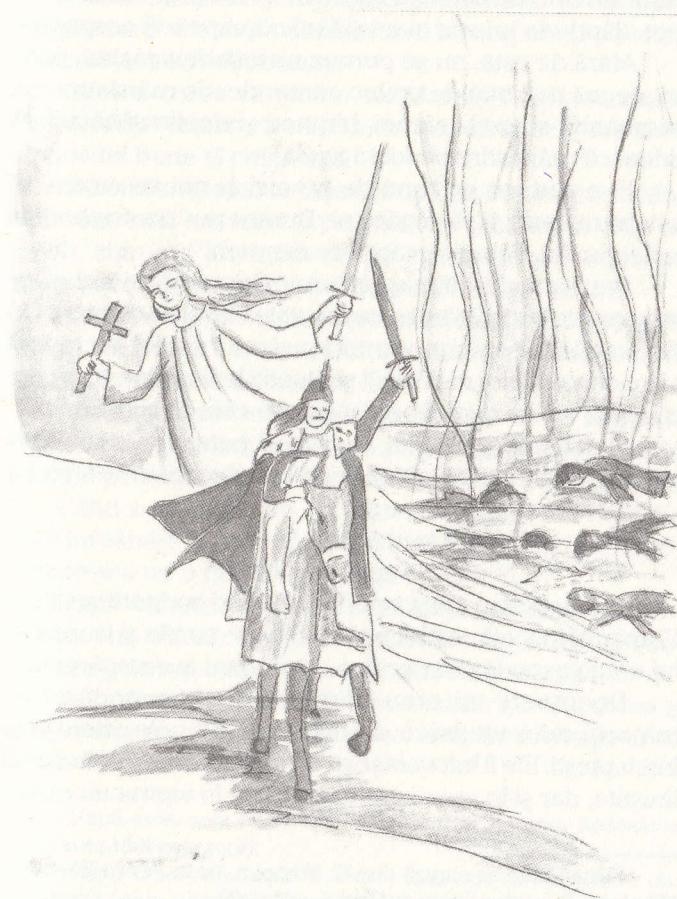
Când a ajuns domn în țara Moldovei, după cum au ursat ursătorile și aşa a vrut Dumnezeu, apoi de atunci a fost vai și amar de dușmanul țării și de păgânătate! Câți capcâni și câte lifte au venit prin țară la noi, pe toți i-au făcut prav și cenușă, că era viteaz în război și ca dânsul erau toți voinicii lui, viteji, tot unul și unul.

Când se lupta Ștefan-Vodă în bătălie, totdeauna în dreapta lui era un arhanghel cu o sabie de foc și piercă vrăjmașii câte zece pași înaintea lui Vodă, fără ca cineva să-i fi pălit ori pușcat; vezi că piercă de sabia cea de foc a arhanghelului. De aceea și Ștefan cel Mare și Sfânt făcea biserici și mănăstiri lui Dumnezeu și Dumnezeu era tot în ajutorul lui și nu-l părăsea².

Orișicine îndrăznea și se scula asupra lui, el îl învingea și-l făcea să poarte frica un timp îndelungat, că era omul lui Dumnezeu, smerit, îndurător, cu dreptate și totdeauna de câte ori avea să poarte război cu v-un dușman, nu se

¹ După cele ce-a auzit dl T. A. Bogdan din Câmpia Ardealului (nota autorului culegerii).

² După cele ce-a auzit dl I. Bârna (nota autorului culegerii).

pornea de-acasă până nu însura 24 de flăcăi și mărita 24 de fete, dându-le tuturor averi și făcându-i pe toți gospodari.

Afară de asta, nu se pornea niciodată la război, până nu alegea mai înainte un loc oareunde, de mănăstire, ca, întorcându-se de la război, biruitorii și deplin sănătoși, să zidească mănăstire pe locul acela.

El a alungat pe turci de pe aici și noi se cuvine să batem matane și să rugăm pe Dumnezeu pentru hodina sufletului lui, că ne-a scăpat de dușmani¹.

Pe cât era de vrăjmaș (amarnic) în vreme de război, pe atâtă era de bun și bland și cu dreptate în vreme de pace. Celor săraci le da bani și moșie; tot așa și celor viteji și cu credință către domn. Celor năpăstuiți și asupriți le făcea dreptate, așa că-n țara lui era numai belșug și toate cele de mulțumită.

Ştefan-Vodă cununa, boteza și petrecea la cumătrii alătarea cu țăranii, laolaltă și striga, ca sub cetatea Neamțului:

„Gioacă nurcă²

Lângă burcă³

Și papuc lângă opincă”.⁴

Singur Ștefan era gospodăros având podgorii vestite în Cotnari și la Ștefănești și pe lângă toate curțile și la moșiile lui erau gospodării ca acelea, că nu mai aveau păreche.

Doamnele lui erau bărbătoase și gospodăroase, mă rog, erau vrednice de însușirile lui cele vitejești și înțelepțești. Ele îl întovărășeau de obște, nu numai în vremi liniștite, dar și în vremi grele, cum era în vreme de război

¹ După cele ce-a auzit dna El. Voronca, de la Petrea Beicu din Mihalcea, Bucovina (nota autorului culegerii).

² nurcă = blană purtată de femei

³ burcă =strai ca țundră, un fel de sarică, fără mâncă, cu vițe de marginea de jos

⁴ Gh. T. Kirileanu, „Con vorbiri literare” XLIV, f. 661 (nota autorului culegerii).

ori în alte cumpeni și necazuri. Și cu vorba și cu fapta, îndemnau și alinai pe năzdrăvanul lor sot, căt și pe vitejii ostași ai nebiruitului domn.

Lumea crede că Ștefan cel Mare și Sfânt n-a murit; fără s-a-nălțat la cer, cu trup cu tot, ca să-și deie samă de faptele lui bune și creștinești¹.

Sufletul lui Ștefan cel Mare, după ce-a ieșit din cinstiul său trup, întâi era vânt și pe urmă se prefăcu în chip de hulub, zburând afară din curțile domnești și s-a pus pe streașina casei celei mai frumoase din târgul acela.

Acolo, sufletul lui cunoștea faptele cele bune a lui Ștefan, de aceea l-a vestit Dumnezeu ca să zboare către cer unde are locul de hodină.

În rai, sufletul lui Ștefan stăpânește toate sufletele căte-s acolo și în iad; și mai are puterea de a descoperi și a omorî pe hoții care fac moarte de om².

Când a murit Ștefan cel Mare, trei zile și trei nopți i-a ars o lumânare la mormânt, fără ca s-o fi pus cineva acolo și nimenea nu o putea s-o stângă³.

După moartea lui Ștefan cel Mare, când mai aveau moldovenii bătălii, el știa din mormânt să plângă și cum începea plânsul, îndată încetau bătăliile și era pace⁴.

Mormântul lui îl la mănăstirea Putna din Bucovina și câtă vreme a sta el în mănăstirea asta, Bucovina n-ar să fie supusă altei nații⁵.

¹ După cele ce-a auzit T. A. Bogdan din Câmpia Ardealului (nota autorului culegerii).

² După cele ce-a auzit dl Const. Baltă de la un bătrân din Buhal-nița (nota autorului culegerii).

³ După cele ce-a auzit I. Bârma (nota autorului culegerii).

⁴ După cele ce-a auzit Constantin Baltă de la un bătrân din Buhalnița (nota autorului culegerii).

⁵ După cele ce-a auzit dl Pauliuc din Volovăț (Bucovina) (nota autorului culegerii).

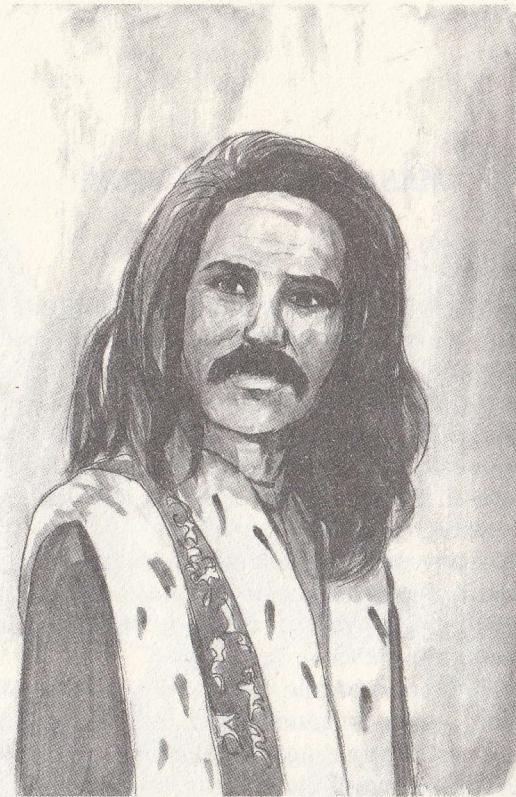
CETĂȚUIA ȘI VALEA LUI ȘTEFAN-VODĂ CEL MARE

În pădurea din comuna Moșna, județul Fălticeni, să văd niște sănțuri de pământ și locului acestuia îi zic oamenii: Cetățuia lui Ștefan-Vodă cel Mare.

Aici este un loc drept și larg, mai ca o falce și-i înconjurat împrejur de un sănț adânc, cam de un stat de om, după cum se vede astăzi, iar lărgimea vine mai de doi stânjeni. Sânțul se sfărșește în partea despre asfințit, unde se și cunoaște bine locul de poartă. Într-o parte a sănțului, se află o ruptură de pământ, adică în chipul unei bolte, aici erau ușile unei tainițe care se vedeau până mai anii trecuți.

În partea de răsărit a locului închis cu sănț, este o movilă, anume făcută de tras sama în depărtări. Movila vine în partea despre asfințit a cetății. Astăzi Cetățuia lui Ștefan-Vodă cel Mare îi înconjuratează de pădure și pe movila au crescut copaci grozavi de mari. Movila se vede chiar în capătul dealului Cetățuia, a cărui înălțime este foarte mare.

În partea despre miazăzi a dealului, în vârful căruia se află movila, aici, este o tihară (prăpastie) care împiedică suvișul în cetate.

Între dealurile Morilor și Bohotinul, până la Stâlpul lui Roșca, se întinde o vale care se cheamă Valea lui Ștefan-Vodă.

S. Teodorescu-Kirileanu,
Faptele și vitejiiile lui Ștefan cel Mare și Sfânt,
București, 1943, pag. 147-148
(După C. Chiriță, *Dicționarul geografic al județului Fălticeni*, f. 29)
[notă autorului culegerii]